

емъ, азъ ще платя отъ лични сръдства двойно на бюро̀то.

Градевъ. Не, това не бива. Не ми ли вѣрвашъ?

Чакмакова. Не. Азъ те разбирамъ. Ти искашъ да се повтори лъжата.

Градинаровъ. Защо си такава?

Чакмакова. (Гнѣвно) Сбогомъ.

Градевъ. Но какво ти стана?

Чакмакова. Ти си все сжщия подлець. Не ти вѣрвамъ. (Илиза).

(Градевъ остава поразенъ и дълго гледа подире ѝ).

(Влизатъ Шайновъ и Камбуровъ)

Шайновъ. Какво стана?

Градевъ. Нищо.

Шайновъ. Че тогава изберете си друга. Ето портрети.

Градевъ. Тази излѣзе моя нѣкогашна метреса.

Шайновъ. Избери друга.

Градевъ. Ще си помисля. Утре ще дойда. Сбогомъ! (Излиза).

Камбуровъ. Разбра ли я, че ни изиграха. Това е лошъ знакъ. Показва, че ще ни трѣгне на зле

Шайновъ. Излишенъ фатализъмъ.

Камбуровъ. Ще видишъ. Има си хасъ и съ Дауловъ да излѣзе нѣкоя.

(Звъни се)

Шайновъ. Поета е. Познавамъ го по звъна.

Камбуровъ. Чакай да видимъ и той какво носи.

(Мълчание)